

Anonimizirana različica

Prevod

C-489/20-1

Zadeva C-489/20

Predlog za sprejetje prehodne odločbe

Datum vložitve:

2. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)

Datum predložitvene odločbe:

30. september 2020

Pritožnik:

UB

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Kauno teritorinė muitinė

Upravni postopek [...] (ni prevedeno)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(vrhovno upravno sodišče Litve)

SKLEP

30. september 2020

[...] (ni prevedeno)

Senat Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče Litve) [...] (ni prevedeno) [imena sodnikov] je na seji sodišča v okviru pisnega pritožbenega postopka preučil upravno zadevo, ki se nanaša na pritožbo, ki jo je vložil pritožnik, oseba UB, zoper sodbo Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni, Litva) z dne 30. oktobra 2018 v

upravni zadevi, ki se je vodila v zvezi s tožbo, ki jo je vložil pritožnik, UB, proti nasprotni stranki v pritožbenem postopku, Kauno teritorinė muitinė (carinski urad v Kaunasu, Litva) (zainteresirana tretja stranka – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (carinski oddelek pri ministrstvu za finance Republike Litve)) zaradi ugotovitve ničnosti nekaterih odločb.

Senat

je ugotovil:

I.

1. Obravnavana zadeva se nanaša na davčni spor med pritožnikom, osebo UB (v nadaljevanju: pritožnik), in nasprotno stranko v pritožbenem postopku, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (carinski oddelek pri ministrstvu za finance Republike Litve, v nadaljevanju: carinski oddelek)* v zvezi z odločbo št. 8PM190020 Kauno teritorinė muitinė (carinski urad v Kaunasu) (lokalna davčna uprava) z dne 21. marca 2018 o izračunu davčne obveznosti, dolgovane carinskim organom (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), s katero je bilo pritožniku naloženo plačilo trošarine in uvoznega davka na dodano vrednost (DDV), skupaj z obrestmi na ta davka.

Pravna podlaga. Pravo Unije

2. Člen 79 („Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja“) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: Carinski zakonik Unije) med drugim v odstavku 1(a) določa, da „[z]a blago, zavezano uvozni dajatvi, nastane carinski dolg pri uvozu zaradi neizpolnjevanja [...] ene od obveznosti, ki so določene s carinsko zakonodajo za vnos neunijskega blaga na carinsko območje Unije [...].“
3. Člen 124 („Ugasnitev“) Carinskega zakonika Unije v odstavku 1(e) določa, da „[...] carinski dolg pri uvozu ali izvozu ugasne: [...] kadar se blago, zavezano uvozni ali izvozni dajatvi, odvzame ali zaseže in hkrati oziroma naknadno odvzame [...].“
4. Člen 198 („Ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi“) Carinskega zakonika Unije v odstavku 1(a) določa, da „[v] naslednjih primerih carinski organi izvedejo vse potrebne ukrepe, vključno z odvzemom in prodajo ali uničenjem, za ureditev položaja blaga [...] kadar ni bila izpolnjena katera od obveznosti, ki so določene s

* Opomba prevajalca: v uvodnem odstavku litovskega besedila je carinski urad v Kaunasu naveden kot nasprotna stranka v pritožbenem postopku, carinski oddelek pri litovskem ministrstvu za finance pa je naveden kot zainteresirana tretja stranka. Po poizvedbi pri nacionalnem sodišču je to potrdilo, da je nasprotna stranka v pritožbenem postopku dejansko carinski urad v Kaunasu. Vendar nacionalno sodišče ni predložilo spremenjene različice odstavka 1 prvotnega besedila.

carinsko zakonodajo glede vnosa neunijskega blaga na carinsko območje Unije, ali blago ni bilo predloženo carinskemu nadzoru [...].“

5. Člen 2(b) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljevanju: Direktiva o trošarinah) določa, da „[z]a trošarinsko blago velja obveznost plačila trošarine ob [...] njegovem uvozu na ozemlje Skupnosti [...].“
6. „Obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi.“ (člen 7(1) Direktive o trošarinah)
7. Člen 7(2) Direktive o trošarinah med drugim določa, da „[v] tej direktivi ‚sprostitve v porabo‘ pomeni: [...].
 - (d) uvoz trošarinskega blaga, vključno z nepravilnim uvozom, razen če se za trošarinsko blago takoj po uvozu začne režim odloga plačila trošarine.“
8. Člen 2(1)(d) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) določa, da „[p]redmet DDV [je] naslednj[a] transakcij[a]: [...] uvoz blaga.“
9. „Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago uvoženo.“ (člen 70 Direktive o DDV)

Pravna podlaga. Nacionalno pravo

10. Člen 93 („Prenehanje davčne obveznosti“) Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (zakon Republike Litve o davčni upravi) (kakor je bil spremenjen z zakonom št. IX-2112 z dne 13. aprila 2004) je v členu 2(3) določal, da „kakršna koli obveznost v zvezi z davki, s katerimi upravlja carinska uprava, preneha, [...] če je blago zaseženo *ob nezakonitem vnosu* in če je takrat ali pozneje odvzeto“.
11. Za preučitev spremembe pristopa nacionalnega zakonodajalca glede trenutka, ko ugasne obveznost plačila trošarine in uvoznega DDV, je treba ugotoviti, da je bil člen 93(2) zakona o davčni upravi [...] (ni prevedeno) 1. januarja 2017 razveljavljen in da so začele veljati te določbe nacionalne zakonodaje, ki so bile sprejete med drugim ob upoštevanju Carinskega zakonika Unije:
 - člen 20(2) Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (zakon Republike Litve o trošarinah) (kakor je bil spremenjen z zakonom št. XII-2696 z dne 3. novembra 2016), ki določa, da „obveznost plačila trošarine carinskim organom smiselno ugasne v primerih iz člena 124(1), od (d) do (g), Carinskega zakonika Unije [...]“;
 - člen 121(2) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (zakon Republike Litve o davku na dodano vrednost) (kakor je bil spremenjen z zakonom št. XII-2697 z dne 3. novembra 2016), ki določa, da „obveznost plačila uvoznega

DDV carinskim organom smiselno ugasne v primerih iz člena 124(1), od (d) do (g), Carinskega zakonika Unije [...]“.

Upoštevno dejansko stanje

12. Pritožnik je kot član združbe organiziral nezakonit uvoz (tihotapstvo) blaga, ki je predmet trošarine, iz Belorusije na ozemlje Litve – 22. septembra 2016 je bilo na odročnem kraju preko državne meje vrženih in pobranih 6000 zavojčkov cigaret (v nadaljevanju: zadevno blago). Pozneje so motorno vozilo, ki je prevažalo to blago na ozemlju države, prisilno ustavili mejni policisti, cigarete, najdene v vozilu, pa so bile zasežene.
13. Vilniaus apygardos teismas (regionalno sodišče v Vilni, Litva) je v kazenskem postopku s kaznovalnim nalogom z dne 23. januarja 2017 pritožnika na podlagi nacionalnega kazenskega zakona obsodilo za kaznivo dejanje in mu izreklo denarno kazen v višini 16.947 EUR; prav tako je odločilo, da se zadevno blago odvzame, pristojnim organom pa je bilo naloženo njegovo uničenje.
14. Glede na kaznovalni nalog je carinski urad v Kaunasu z izpodbijano odločbo ugotovil, da je pritožnik (solidarno z drugimi osebami) dolžan plačati carinski dolg, in je zabeležilo davčno obveznost, ki so jo sestavljali znesek 10.237 EUR za trošarino in znesek 2679 EUR za uvozni DDV ter zamudne obresti od teh dveh zneskov v višini 1674 EUR oziroma 438 EUR. Navedi je treba, da lokalna davčna uprava glede na člen 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije za pritožnika ni izračunala in zabeležila carinskega dolga na uvoz (štela je, da je carinski dolg ugasnil).
15. Carinski oddelek je po preučitvi pritožnikove pritožbe z odločbo št. 1A-199 z dne 9. maja 2018 potrdil odločbo carinskega urada v Kaunasu.
16. Pritožnik je vložil tožbo pri Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni) in v bistvu zlasti trdil, da je glede na obstoj razloga za ugasnitev carinskega dolga iz člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije obveznost za plačilo trošarine in uvoznega DDV na zadevno blago, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Evropske unije, prav tako ugasnila. To pritožnikovo razlogovanje je temeljilo med drugim na razlagi, ki jo je podalo Sodišče Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) v sodbi z dne 29. aprila 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231 (v nadaljevanju: sodba Dansk Transport og Logistik).
17. Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni) je s sodbo z dne 30. oktobra 2018 pritožnikovo tožbo zavrnilo kot neutemeljeno. To sodišče je med drugim štelo, da Carinski zakonik Unije ne določa razlogov za ugasnitev obveznosti plačila trošarine in/ali uvoznega DDV, in vsebinsko presodilo pritožnikovih argumentov glede razlage iz sodbe Dansk Transport og Logistik, glede česar je navedlo, da je bila ta sodba Sodišča izdana zaradi razlage Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku

Skupnosti (v nadaljevanju: Carinski zakonik Skupnosti), katerega določbe za obravnavano zadevo niso upoštevne.

18. Ker se pritožnik ni strinjal s sodbo sodišča prve stopnje, se je pritožil pri Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče Litve).

Ta senat

ugotavlja:

II.

19. V obravnavani zadevi se postavlja vprašanje razlage člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije, členov 2(b) in 7(1) Direktive o trošarinah ter členov 2(1)(d) in 70 Direktive o DDV. Zato je treba Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe [...] (ni prevedeno) [nacionalna procesna določba].
20. Natančneje, porajajo se vprašanja o pritožnikovi obveznosti plačila trošarine in/ali uvoznega DDV za nezakonito uvoženo blago, ki je predmet trošarine, ki je bilo naknadno zaseženo in odvzeto v zadevi, v kateri je carinski dolg ugasnil na podlagi člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije.

Vsebina člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije

21. Najprej je treba z gotovostjo ugotoviti, da v okoliščinah, kakršne so te v obravnavani zadevi, zaseg in naknadni odvzem predmetov pomenita razlog za ugasnitev carinskega dolga iz člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije. Če bi bilo sprejeto stališče, da se za spor ta določba Carinskega zakonika Unije ne uporablja, bi bilo vprašanje, ali je iz zadevnega razloga pritožnik izvzet od plačila trošarine in uvoznega DDV, neupoštevno.
22. Po eni strani je zadevna določba Carinskega zakonika Unije jezikovno jasna: carinski dolg ugasne, „kadar se blago [...] odvzame ali zaseže in hkrati oziroma naknadno odvzame [...]“. Drugače kot v členu 233, prvi odstavek, točka (d) Carinskega zakonika Skupnosti, ki ne velja več („če se blago [...] *ob nezakonitem vnosu* zapleni [zaseže] in istočasno ali pozneje odvzame“), se člen 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije ne sklicuje izrecno na trenutek, ko je blago zaseženo. To kaže na to, da trenutek zasega iz zadevne določbe ni upošteven in da carinski dolg iz zadevnega razloga ugasne tudi, kadar je blago zaseženo že po nezakonitem vnosu na carinsko območje Evropske unije (to je zaseženo zunaj območja, na katerem leži prvi carinski urad na tem območju).
23. Po drugi strani zaseg in odvzem blaga, navedena v členu 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije, pomenita razlog za ugasnitev carinskega dolga, ki ga je treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 2. aprila 2009, Elshani, [C-459/07, EU:C:2009:224] (v nadaljevanju: sodba Elshani), točka 30). Poleg tega je Sodišče v okviru razlage pravnih pravil Unije o razlogih za ugasnitev carinskega dolga poudarilo potrebo po zaščiti lastnih virov Evropske unije (glej v tem smislu sodbi

z dne 14. novembra 2002, SPKR,C-112/01, EU:C:2002:663, točka 31, in z dne 17. februarja 2011, Berel in drugi, C-78/10, EU:C:2011:93, točka 46) in po zagotovitvi tega, da blago, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Evropske unije, v konkurenčnem smislu ne ogrozi blaga Unije (glej v tem smislu sodbo Elshani, točka 29). Ta cilja sta navedena tudi v členu 3 Carinskega zakonika Unije.

24. V tem smislu je treba navesti, kot je bilo poudarjeno že v točki 52 sodbe Dansk Transport og Logistik, da „prisotnost nezakonito vnesenega blaga na carinskem območju [Evropske unije] sama po sebi pomeni zelo veliko nevarnost, da bo to blago nazadnje sproščeno v gospodarski krogotok držav članic in da bo – ko bo zapustilo območje prvega carinskega urada znotraj navedenega območja – manj možnosti, da ga bodo carinski organi med naključnimi pregledi odkrili [...]“. Dalje, formalni (lingvistični) pristop, naveden v točki 22 tega sklepa, bi pomenil tudi, da je carinski dolg iz zadevnega razloga prav tako ugasnil na primer pri zasegu in odvzemu blaga, ki je že bilo preneseno, prodano ali uporabljeno v drugih gospodarskih dejavnostih po njegovem nezakonitem vnosu, to je carinski dolg bi ugasnil v primeru zasega in odvzema blaga, ki je že vstopilo v gospodarski krogotok držav članic in ki je celo že bilo uporabljeno v ekonomski verigi transakcij (to je to blago je že konkuriralo blagu Unije). V takem primeru bi odpust carine na odvzeto blago s strani carinskih organov, dejansko pomenil, da bi osebe, ki so nezakonito uvozile blago, obdržale prednost, ki ni združljiva s pravom Unije (na primer, konkurenčno prednost v smislu cene in/ali dohodka v primerjavi z drugimi (dobrovernimi) gospodarskimi subjekti), to pa med drugim ne bi bilo v skladu s ciljem zaščite Evropske unije pred nepravilno in nezakonito trgovino, kot je določen v členu 3(b) Carinskega zakonika Unije.
25. Zato je primerno Sodišče najprej vprašati, ali je treba člen 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije razlagati tako, da carinski dolg ugasne, kadar se v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, tihotapsko blago zaseže in naknadno odvzame, potem ko je že bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Evropske unije.

Ugasnitev obveznosti plačila trošarine in/ali uvoznega DDV

26. Če bo odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, se nato v obravnavani zadevi poraja vprašanje, ali dejstvo, da je pritožnikov davčni dolg glede zadevnega blaga na podlagi člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije ugasnil, pomeni, da je dolžan plačati trošarino in/ali uvozni DDV na to tihotapsko blago, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Unije.
27. V zvezi s tem pritožnik poudarja, da je Sodišče v točkah 84 in 98 sodbe Dansk Transport og Logistik – glede na (1) podobnosti med carinami in trošarinami, ki oboje nastanejo z uvozom blaga v [Evropsko unijo] in z njihovo kasnejšo sprostitevijo v gospodarski krogotok držav članic, ter (2) dejstvo, da obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna carine in uvoznega DDV nastaneta hkrati, in da bi zagotovilo skladno razlogo zadevne ureditve Skupnosti (Unije) – razsodilo, da je

treba šteti, da *ugasnitev trošarinskega dolga in dolga v zvezi z DDV nastane v enakih okoliščinah kot ugasnitev carinskega dolga* (uporabijo se isti razlogi za ugasnitev obveznosti).

28. Ločeno je treba ugotoviti, da je iz pripravljanih dokumentov za zakonodajo, navedeno v točki 11 tega sklepa, razvidno, da so te nacionalne določbe, ki se nanašajo na ugasnitev obveznosti plačila trošarine in uvoznega DDV, določene v skladu s pristopom, da ugasnitev carinskega dolga na podlagi člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije pomeni tudi ugasnitev obveznosti plačila trošarine in DDV, ki ju določajo carinski organi, na uvoženo blago.
29. Vendar ta senat dvomi o tem, ali je mogoče isto presojo (iz točk 84 in 98 sodbe Dansk Transport og Logistik) uporabiti za člen 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije, kadar tihotapsko blago tako kot v obravnavani zadevi ni zaseženo v carinskem uradu, vendar že na carinskem območju Evropske unije (države članice).
30. Presoja Sodišča v zadevi Dansk Transport og Logistik se je v bistvu nanašala na uporabo člena 202 in člena 233, prvi odstavek, točka (d), Carinskega zakonika Skupnosti, v skladu s katerim mora za ugasnitev carinskega dolga *zaseg blaga, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti, nastopiti, preden gre to prek prvega carinskega urada znotraj tega območja* (glej v tem smislu tudi zgoraj navedeno sodbo Elshani, točka 38).
31. Kot je očitno razvidno iz vsebine sodbe Dansk Transport og Logistik, zlasti iz točk 73, 74, od 84 do 86, od 91 do 93, 98 in 99 te sodbe, je primerljivost – kar zadeva ugasnitev – trošarin in (uvoznega) DDV s carino v bistvu temeljila na nenastanku obdavčljivega dogodka (na presoji, da se za namene obdavčitve ne šteje, da je bilo blago uvoženo), kadar je blago zaseženo, preden zapusti območje, na katerem leži prvi carinski urad na carinskem območju Evropske skupnosti (Evropske unije).
32. Kljub primerljivosti naložitve carine, trošarine in uvoznega DDV (v tem smislu glej tudi sodbe z dne 28. februarja 1984, Einberger, 294/82, EU:C:1984:81, točka 18; z dne 11. julija 2013, Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, točka 41, in z dne 10. julija 2019, Federal Express Corporation, C-26/18, EU:C:2019:579, točka 41) Direktiva o trošarinah in Direktiva o DDV ne vsebujeta določb o ugasnitvi teh davčnih obveznosti v položajih, v katerih je tihotapsko blago nezakonito vneseno (sproščeno v porabo) ter naknadno zaseženo in odvzeto.
33. Kot je že bilo navedeno, nastane v skladu s členom 7(1) Direktive o trošarinah obveznost za plačilo trošarine ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi. Člen 7(2)(d) [te direktive] določa, da „sprostitve v porabo“ pomeni „uvoz trošarinskega blaga, vključno z nepravilnim uvozom, razen če se za trošarinsko blago *takoj* po uvozu začne režim odloga plačila trošarine“. Spomniti je treba, da je Sodišče v točki 45 sodbe z dne 8. februarja 2018, Komisija/Grčija, C-590/16, EU:C:2018:77 (v nadaljevanju: sodba Komisija/Grčija) že navedlo, da je treba

pojma „odprema“ in „sprostitvev v porabo“, ki določata čas nastanka obveznosti plačila trošarine, razlagati enotno v vseh državah članicah.

34. Ob razlagi določb Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov je Sodišče že razsodilo, da po nastopu obdavčljivega dogodka za namene trošarine („sprostitvev v porabo“) obveznost za plačilo trošarine še naprej obstaja, čeprav je trošarinsko blago zaseženo in naknadno odvzeto (sodba Dansk Transport og Logistik, točke 80, 84 in 85). Ta senat ne vidi razloga za drugačno razlago določb trenutno veljavne Direktive o trošarinah in ne meni, da bi lahko nova pravila Carinskega zakonika Unije o ugasnitvi carinskega dolga navajala k drugačni presoji.
35. Ker v skladu s členom 7(1) Direktive o trošarinah obveznost plačila trošarine nastane ob točno tem času, je treba šteti, da bi bila oprostitvev trošarine za tihotapsko blago, ki je bilo nezakonito vneseno, v nasprotju s to določbo (glej po analogiji na primer sodbo Komisija/Grčija, točki 46 in 56). Zato je mogoče razumno sklepati, da dejstvo, da je trošarinsko blago zaseženo in naknadno odvzeto po „sprostitvi v porabo“, ne vpliva na obveznost plačila trošarine na to blago, ki je nastala v času zadevnega obdavčljivega dogodka.
36. Določbe Direktive o DDV je v bistvu treba obravnavati enako – zaseg in naknadni odvzem tihotapskega blaga, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Evropske unije, ne vplivata na obveznost plačila (uvoznega) DDV na to blago (glej v tem smislu po analogijo sodbo Dansk Transport og Logistik, točke 91, 92 in 94).
37. V obravnavani zadevi je zadevno blago vstopilo v gospodarski krogotok Evropske unije in bi posledično lahko bilo potrošeno, posledica česar bi bil nastanek obdavčljivega dogodka za namene DDV (glej glede tega na primer sodbi z dne 2. junija 2016 v združenih zadevah Eurogate Distribution in DHL Hub Leipzig, C-226/14 in C-228/14, EU:C:2016:405, točka 65, in z dne 1. junija 2017, Wallenborn Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, točka 54).
38. V teh okoliščinah in ker je zakonodajalec v nacionalnem zakonu načeloma sprejel drugačno stališče, se Sodišču postavlja tudi vprašanje, ali je treba člena 2(b) in 7(1) Direktive o trošarinah ter člena 2(1)(d) in 70 Direktive o DDV razlagati tako, da obveznost plačila trošarine in/ali DDV **ne ugasne**, kadar se v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, tihotapsko blago zaseže in naknadno odvzame, potem ko je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Evropske unije, čeprav je carinski dolg ugasnil iz razloga iz člena 124(1)(e) Carinskega zakonika Unije.

III.

39. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče Litve) je zadnjestopenjsko sodišče za upravne zadeve [...] (ni prevedeno), tako da mora, kadar se pojavi vprašanje glede razlage pravnih ukrepov, ki so jih sprejele

institucije Evropske unije, in je treba to vprašanje preučiti za odločitev v zadevi, pri Sodišču Evropske unije vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe (člen 267, tretji odstavek, PDEU [...] (ni prevedeno)).

40. Da bi se v teh okoliščinah odpravili dvomi, ki so se pojavili glede razlage in uporabe določb prava Unije, upoštevni za pravna razmerja, ki so sporna v obravnavnem sporu, je primerno Sodišče zaprositi za razlago zadevnih pravil Unije. Odgovor na vprašanji iz izreka tega sklepa je ključen za obravnavano zadevo, saj bi omogočil tudi nedvoumno in jasno odločitev o pritožnikovi obveznosti plačila trošarine in DDV na zadevno blago ter s tem povezanih zneskov, s čimer bi med drugim zagotovil primarnost prava Unije, omogočil pa bi tudi zagotovitev enotne nacionalne sodne prakse.

Glede na zgornje ugotovitve [...] (ni prevedeno) [sklic na pravno podlago za predložitev] [...] (ni prevedeno) je ta senat

sklenil:

[...] (ni prevedeno) [postopkovna navedba]

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predložita ti vprašanji, ki sta pomembni za obravnavano zadevo:

1. Ali je treba člen 124(1)(e) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije [...] (ni prevedeno) razlagati tako, da carinski dolg ugasne, kadar se v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, tihotapsko blago zaseže in naknadno odvzame, po tem ko je že bilo nezakonito vneseno (sproščeno v porabo) na carinsko območje Evropske unije?

2. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je treba člena 2(b) in 7(1) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS ter člena 2(1)(d) in 70 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da obveznost plačila trošarine in/ali DDV ne ugasne, kadar se v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, tihotapsko blago zaseže in naknadno odvzame, po tem ko je že bilo nezakonito vneseno (sproščeno v porabo) na carinsko območje Evropske unije, čeprav je carinski dolg ugasnil iz razloga iz člena 124(1)(e) Uredbe (EU) št. 952/2013?

Ta upravni postopek se prekine, dokler sodišče od Sodišča Evropske unije ne prejme odgovora na vprašanji za predhodno odločanje.

[...] (ni prevedeno) [postopkovna navedba in imena sodnikov]